

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

24. Pestis Monasterij. Viennæ super jure præsidij agitur. Decretum
Cæsaris. Utraq[ue] pars pro se interpretatur. Princeps Wittenbergio
Præfecturam Urbis renunciat. Vogelius à Monasteriensibus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1656.

quatrimum lato insisti, respondet, suumque Oratoribus jubet libellum reddi: superfluum arbitratus, si ad acta referretur.

Sub hac ineunte Autumno caput Monasterium invadere pestifera lues, sensimque per domos ac vicus serpens totam infectura patriam credebatur; sed publicæ piorum preces, & indicta Urbi supplicatio, quâ multi e Religiosis familiis, Crucis bajuli, ac complures cilicinis induti vestibus, oculis spectantium lacrimas excutere visi sunt, iratum Numen placaverunt. Nec tamen ideo segnius utrinque causa Viennæ agebatur, quippe controversia super jure prædij denuo agitari cæpta erat.

Hanc *Vienna* voluit *Drachterus* antiquatâ litæ, sub Imperio *Rudolphi secundi* Cæsaris, ab *Ernesto Bavaro* Electore Colonienfi, uti *Modis* agnasterienfi Episcopo, contra Monasterium

Urbem olim intentatâ, adhuc indecisâ pendente comprehendi. Quod tamen à Legato Principis negabatur; occasio tamen fuit, cur *Pragenses* ac *Viennenses* tabulas tantâ industriâ lustrârît Imperialis aulæ Senatus, ac tanto studio conquiserit, quidquid unquam controversiarum ac litium Principes inter & Civitatem potuit requiri. Cùmque ita menses aliquot super eâ quaestione variis utrinque argumentis certaretur, post maturam omnium deliberationem quinto Idus Decembris hanc demùm tulit

V

sen-

24.
Pestis
*Monasterij,**Vienna*
super ju-
re præsi-
dis agi-
tur.

1656.
Decre-
tum Cæ-
sari.

sententiam Imperator. Civitas jus præ-
sidijs, annexumque custodia clavium
portarum, vallorum, murorum, sym-
boli quoque seu tessera militaris, ultra
hominum, uti obtendit, memoriam pos-
sessum, firmiteribus quam ad id usque
tempus effectum, argumentis probet,
eumque in finem semestre spatium sub
penâ præclusionis extremum præfigi
si quod interea periculum in conspectum
timeatur, Principi adscitis tribus Pa-
tria Ordinibus, cognitionem istius re-
linqui, atque tunc Præfectum Militiæ
præsidium, aliæque huc spectantia ad
normam inita Schonefleti compositionis
servantur. Quâ Cæsaris mente divulgatâ
utriusque partis Abligati in Westphaliâ re-
diere.

Id pro se
Mona-
sterien-
ses.

Ut quisque verò pronuntiati hujus
sensum pro se interpretaretur, mirum
quantum ingenia partium fatigabat. Mo-
nasterienses inprimis possessione juris præ-
sidijs non tantum se non exutos, sed eam,
uti continuatam hætenus, ita & Civitati
quoque magis firmatam, gloriabantur, præ-
sertim cum plura extarent documenta, qui-
bus juxta quam erat injunctum, solidius
adhuc roborari posset. Adhæc non posse
Principem quidquam statuere extra peri-
culi casum; nec tunc quidem, nisi & ipsi
& omnes reliqui Principatus Ordines una
con-

convocentur. Proinde vix potuisse quidquam optatius decerni. Econtra sibi Princeps favorem adscribebat pluribus de causis. Obmotam namque à Civitate litispendentiam tacitè rejectam, & Reos olim Monasterienses, nunc Actores declaratos esse; Argumenta Civitatis visa hæcenus indubiè solida, haud satis probare. Solidiora non suppetere, quæ præfixum tamen intra semestre spatium proferri oporteret. Cognitionem periculi & necessitatis Principi adjudicatam; ad id quidem Ordinum exposci convocationem, haud tamen assensum. Attributam quoq; Præfecti Militiæ designationem. Concordiam Schoneflitanam auctoritate Cæsaris confirmatam; adeoque in petitorio juxtà ac possessorio stabilitum se, postpositam Civitatem.

Et Princeps quidem explicatæ sic favore sui sententiæ, effectum tentaturus, per *Vogelium* Militiæ suæ Commissarium, *Witgenbergio* Urbani militiæ Præfecto copiam ejus facit, ac sub poenâ mandat, cum placitis concordia Schoneflitanæ à Cæsare jam roboratis, statuendi in Urbe Præfectum potestas Principi confirmata sit, abdicato statim munere voluntati Cæsaris morem gerat; talem enim, si quidem necessitas id postulârit, tempestivè satis à se designatum iri. Enimverò Senatus rem hanc

1656.
E cōtra
pro se
Princeps
inter-
preta-
tur.

Et Wit-
tenber-
gio Pra-
fecturâ
Urbis
renun-
ciat.

1656.

A Mo-
nasteriē-
sibus Vo-
gelius
relega-
tur.

Et à re-
ditu in
Urbem
arceatur.

25.
C. B. &
socij
Princi-
pes de
fœdere
cum Ba-
tavis
agunt.

ocys à *Wittenbergio* ad se delatam, in
dignè ferens, *Vogelium* mox relegat, p
apparitores iussu n, cum Uxore, cum
beris Civitate exesse ante solis occasum
Hunc multi severitatem *Drachtero* ad
scribebant, quod *Viennâ* rediit, *Vierden*
halvio sub hæc defuncto, solus ferè su
Magistratum dominio possideret. Et quan
quam huic Senatorum mandato haud pa
ruit *Vogelius*, quin noctem istam & die
aliquot sequentes in Urbe moraretur, ex
perturus, quid demùm de se futurum effe
nihil tunc quidem adversi sensit; quare
verò paulò post *Coesfeldiam* evocatus
delatis iis, quæ contigerant, iussu Princ
pis in Urbem redire parat, lubuit Magi
stratui, uti singulis portarum excubiis se
riò imperatum est, redeuntem ingressu ar
cere. Quam Princeps injuriam & molestiam
tulit & confectis per *Tabellionem*, qu
præsens ea spectârat, legitimè documenta
Imperatori dolens significavit.

Sed apprimè gnarus, ipsa licet causâ
sibi tota etiam adjudicetur, ejusdem ali
quandò effectui maximo fore obstaculo
Remp. Batavorum; præsertim, quod ejus
opem *Monasteriensis* nunc imploraturi ab
firmarentur, *Confœderatos* ad *Rhenum*
Principes excitat, ut suos unâ Legatos *Ha-*
gam-Comitis dimittant, & oblato *Batavi-*
fœdere, impedimento cuicumque antever
tant